

8.martā Liepājā Pāvila baptistu draudzes baznīcā notika reģionālā konference, kuras moto bija : „Piedalies – mācies – mainies”.

Šo pasākumu atklāja LBDS bīskaps P.Sproģis ar tēmu „Kā labāk varam vadīt savu draudzi?”

1. Balstoties uz kristocentrismu – neizvirzīt personālības.
2. Misionāli – uz āru vērsti. Mēs esam, lai kalpotu pasaulei. Jo Dievs pirmais ir misionāls. Mums ir jāpārdomā, kāda ir mūsu kalpošana, vai šī vieta – Priekule – par to noskumtu, ja baznīca beidz pastāvēt?
3. Pavairoties spēja. Svētdienskola, jauniešu darbs. Un kāds ir mūsu katra redzējums. Vai tev tas ir? Nepazaudēt šo fokusu – kā Kristus man palīdz ikdienā, – jo dzīves rutīnā mēs šo fokusu varam pazaudēt, tādēļ vienmēr ir jāatjauno savs solījums. Kristus nāca, lai atjaunotu grēciniekus. Kristus sapnis bija krusts caur sāpēm – glābšana. Nepaliksim vienaldzīgi, lai pasaule varētu izskatīties labāka.

K.Šterna lekcija „Pasludināsim evaņģēliju kopā”.

Evaņģēlijs ir spēks un spēj izmainīt mūsu sirdis. Dievs spēj lietot mūs tādus, kādi esam, lai pasludinātu evaņģēliju. Ja esi piesātināts ar labo vēst, ir ļoti dabīgi runāt par Kristu.

1. Attiecību veidošana;
2. Klausīties – pasludināt;
3. Ar kādu nolūku veidojam attiecības.

Centīsimies iztikt bez moralizēšanas, jo tad mēs esam kā tiesneši. Arī mūsu katra dzīve, raksturs var būt kā šķērslis, lai pasludinātu Kristu. Mums jāmacās klausīties. Ļoti interesantu piemēru no savas dzīves pastāstīja Pitraga draudzes mācītājs Nauris. Pie viņa ģimenē bija pieteikušies ciemiņi, bet viņam bija satraukums, ka māja nav tādā kārtībā, lai uzņemtu ciemiņus, bet tad viņš pēkšņi saprata, ka viņiem jāveido attiecības, un tā šī tikšanās kļuva par ļoti jauku iespēju arī ciemiņiem iesaistīties, palīdzot mājas sakopšanā un arī kalpojot evaņģēlija vēsts pasludināšanai.

I.Hiršs „Lūgšana kā noslēpums”

Kas ir lūgšana? Tas ir sauciens uz Dievu. Kontakti ar dievišķo pasauli. Lūgt, ielaist Jēzu sevī, tas ir dievišķs process, ko Dievs mums ir dāvinājis. Bet cilvēkam ir daudzi „kāpēc?": Kāpēc Dievs kavējas? u.c. Sātans pieliek daudz pūļu, lai izšaubītu mūsu lūgšanas. Lūgšana nav nepārtraukta runāšana. Tā ir arī klausīšanās, kamēr runā Dievs. Tas ir ticības skatiens uz Kristu. Ja es nesaņemu, ko lūdzu, tad mana ticība ir par vāju. Mt.21:22. Lūgšanas atbilde nav atkarība, no tā, cik stipra lūgšana, bet no manas ticības un bezspēcības. Bet mēs gribam ar savu lūgšanu komandēt Dievu. Bet ieliksīm savas vajadzības Jēzus rokās. Dziļākais lūgšanas noslēpums - lūgt Jēzus vārdā. Lūdzot savā vārdā, nav pieejas Dievam; jālūdz Jēzus upura vārdā. Varens spēks ir mūsu rokās, tā ir galvenā kalpošana – lūgšana. Visvērtīgākais, ko mēs varam atstāt saviem bērniem, mazbērniem – mūsu lūgšanas un nevis manta. Lūgšanu dzīve ir jākopj. Ja kaut kas traucē lūgšanu piepildījumu, tad katram kristietim ir laiks gavēšanai. Māci, Kungs, mums lūgt. Mt.6.: neizrādieties, neplāpāriet.

Kāpēc būtu jālūdz vispār? Vai Dievs nezina manas problēmas? Bet lūgšana nav prasība, tā ir savienošana ar Dievu. Dieva mīlestība tiek kā labajiem, tā ļaunajiem, bet to, kas saistīts ar svēttapšanu, bez lūgšanas nevaram sasniegt.

V.Šulcs „Mūsu draudzei ir nauda”

Kad piedzīvoju 50 tūkstošu parādu, tajā brīdī Dievs mainīja manu sirdi no taupīga kļūt par devēju. Tad, kad es savā lūgšanā pusi no saviem ienākumiem piedāvāju Dievam, tas manā dzīvē bija svētīgākais gads (dāvinājumi, ziedojumi u.c.). Dievam naudas netrūkst.

Bija iespēja kādam cilvēkam atrast sponsoru, bet, nedēļu strādājot ar šo cilvēku, sponsors no viņa atteicās, jo šajā cilvēkā valdīja pesimisms, žēlošanās ar raudāšanu, sūdzēšanos. Priecīgu devēju Dievs mīl. Viņš redz

